

heim, »og tað var ógvuliga spennandi at vita, um okkum fór at eydnast at fáa nr. 2 inn eisini,« leggur hann aftrat, »tí, so er, sum tygum siga, hetta var fyrstu ferð, vit fingi nokk stemmur til heilar tveir býráðslimir, og tað gleðiliga var, at vit fingi so nógvur stemmur, at tað enn tá leyp av hjá okkum, sjálvt um vit fingi tveir menn inn á okkara lista.«

Magnus varð valdur inn í teknisku nevnd.

Vit siga: »Táði tit bert eru 2 javnaðarmenn í býráðnum, og 11 býráðslimir tilsamans, so var tað kanska ikki so gott at sleppa inn í nakra nevnd?« Magnus svarar: »Jú, tað bar so til, at eg varð valdur inn í teknisku nevnd, og tað dámdi mær væl, tí her vóru umráðir, sum eg hevði serligan áhuga fyri.«

Tekniska nevnd er 5-mannanevnd, og hevur hon undir sær vegirnar, vatnleiðingarnar, kloakkirnar og viðlíkahald og umsjónina av øllum teimum kommunalu bygningunum í býnum.

»Hvorji mál hevur tekniska nevnd undir sær?« spyrja vit. »Jú,« sigur Magnus, »tann tekniska nevndin hevur til tilrættaleggjanina av øllum teimum nýggju vegagerðum, sum gjordar vera her í Havn, og so sjálvandi eisini viðlíkahaldið av teimum gomlu vegunum, og aftrat tí koma so kloakkmálina øll, bæði táði talan er um at gera nýggjar vegir, og táði kloakkir skulu leggjast har, sum teir gomlu vegirnar eru gjordir við ongari kloakk; og so er tað vatnleiðingarnar ikki at gloyma,« leggur Magnus suffandi aftrat.

Vatnspurningurin er okkara »smertens barn«.

»Hetta eru stór mál, tekniska nevndin hevur við at gera,« siga vit, »men tygum suffa við, táði tygum nevna vatnspurningin?« »Gjordi eg tað,« sigur Magnus eitt sindur bilsin, »men tað er einki logið, um eg gjordi tað, tí vatnspurningurin í Havn er virkuliga okkara »smertens barn«, tí her er eitt mál, sum má loysast skjótt og væl. Tí sjálvt um veturin, táði frost er, og ikki at tala um summarið, táði turkur er, mangla vit vatn sjálvt til húsarhald. Og táði vatnið er nógv, er tað oftani so ringt, at tað illa er drekkandi. Hetta ber ikki til,« leggur Magnus Tórsheim álvarsliga aftrat. »og her havi eg roynt at lagt doyðin á at fingið gott skil á,« sigur Magnus og trýstur á orðini doyðin og gott skil.

Ikki bert NÓGV vatn, men eisini GOTT vatn.

Og nú er Magnus Tórsheim vorðin harðmæltur og farin upp at ganga, meðan orðini rapla úr munni hansara, og sigur hann millum annað: »Vit vita øll, at vit hava litið, ja, alt ov litið vatn her í Havn og so ringt vatn, at vit ikki kunnu vera tað bekennt, men tað nyttar einki bert at vita tað, tosa um tað og

gremja seg um tað, her má gerast nakað radikalt og gerast skjótt og verða gjørt av serkønnum monnum, og eg vildi næstan sagt, at tað er líka mikið, hvat tað kostar, vit kunnu ikki vera tað bekennt, at húsarhaldini í Havn ikki skulu hava nokk av vatni og brúkanði vatni, og at øll tey virkir, vit hava, ikki skulu hava nokk og gott vatn. Nei, sanniliga kunnu vit ikki vera hetta bekennt.«

Og Magnus trýstur á henda seinasta setningin.

Vit leggja til endan uppi og spyrja: »Hava tygum tá gjørt nakað fyri at fáa henda spurning greiddan?« »Jú, tað havi eg,« sigur Magnus heldur illskliga, »eg havi skotið upp, at Tórshavnar Býráð skjótast fær henda spurning kannaðan skjótt og grundiga, og býráðið hevur eftir mínum uppskoti jattað 10.000 kr. til eina slíka kannan, og umframt hevur býráðið jattað pening til hetta endamál, so at eg vænti, at hetta má verður loyst um vit fáa hugaðar menn inn í komandi býráð.«

Vegirnir í Havn eru illa gjordir.

»Hvussu so við vegunum í Havn,« siga vit, »teir eru ikki allir í besta lagi?«

Nú hevur Magnus sett seg aftur og svarar: »Nei, tað hava tygum rætt í, men sakin er hon, at vegirnir eru ikki gjordir til tann trafikkin, sum vit nú hava í Havnini. Teir gomlu vegirnir kundu illa halda til hestavognar, og sjálvt um teir eru umvældir so, at bilar kunnu koyra eftir teimum, nyttar tað einki, tí undirlendi svikur, og tí er tað, at hesir vegir ongantið eru góðir, og teir kunnu ongantið verða góðir.«

Heldur ikki teir nýggju vegirnir fara at halda.

»Ja men, teir nýggju vegirnir, teir eru tá so væl gjordir, at teir fara at halda,« siga vit. »Nei, heldur ikki teir fara at halda, tí sjálv uppbyggingin av vegunum er skeiv. Nei, skulu vegirnir í Havn verða góðir, so megu teir gerast úr betong. Hetta verður dyrt at byrja við, men nógv biligari í longdini, og tá fáa vit góðar vegir í Havn,« svarar Magnus okkum aftur.

»Og so er tað eitt aftrat,« sigur Magnus, »og tað er tað, at asfaltið, vit fáa, er so dyrt, av tí at vit fáa tað í tunnum, men møguleikar eru fyri, at vit kunnu fáa tangar til asfalt settar upp her í Havn, og tá verður hetta so neyðuga vegatiltakið nógv biligari, og tá kunnu vit fara undir at asfaltera allar vegir í Havnini. Betong og asfalt, tað er tað, vit mega fara at brúka til allar vegir í Havn.«

Vit takka fyri samrøðuna og ynskja Magnusi, at hann enn einuferð má verða valdur inn í býráðið, so hann kann sleppa at virka fyri hesum fyri Havnina so neyðuga mál.

Óla Jákup fór eftir Bliki. Men so vildi til, at Blikur kom aftur við Óla Jákupi.

- KLAKKSVÍK Í DAG

Kl fekk 5340 kr. til gávus á ársveitsluni.

Seinasta leygarkvöld hevði Kl árs- og sigursveitslu. Borðreitt var við røstum kjöti og súpan. John Reid Bjartalíð helt veitslu- og sigursrøðuna. Aftaná helt E. Kjelbro stjóri røðu og handaði felagnum sparikassabók við 5340 kr. sum gáva frá nokrum ítróttahugaðum monnum í bygðini. Peningurin skal nýtast til ein venjara til Kl komandi summar. — 7. des. ætlar felagið at fyrirreika kvøldskemtan.

Leygardagin 1. des. verða vígd í Árnafirði Gudrid Olsen, Árnafirði, og Dahl Sørensen, Viðareði.

29. nov. kunnu hjúnini Sofia og Simon Jacob Johannesen halda silvurbrúðleyp.

29. nov. verður Simun Peter Thomassen, Hattarvík, 65 og Sunneva Michaelsen Kunoy 60 ár.

Renovatióin.

Tað er ein nátturlig skylda hjá kommununi at taka sær av øku og øðrum avfalli og fáa tað beint burtur. Til tess hava vit renovatiónsskoyringina. Spurningurin er so, um henda renovatión er góð og hóskandi, og um fólk eru nógv væl nøgd við hana?

So er ikki, tíverri. Kommunan hevur her nokur álvarsom brek at fáa í rættlag.

Fyrst og fremst er tað óhóskandi, at renovatiónsarbeiðið fer fram um dagin. Hetta er mikið misprýði fyri

bygðina. Í øðrum lagi er tað bæði óforsvarligt og skilaleyst, at ein ótaktur bílur verður nýttur til hetta endamál. Fólk, vegir, hús og alt í námind verður hunddálkað, tá stoytt verður burtur úr ílotunum. Ein hóskandi bílur er tí bráðneyðugur, um nokur meining skal vera í renovatiónini. Kommunan hevur heitt á fólk um at hava serligt ílát til øsku og avfall. Men litil nytta er í hesum ílotum, tá tey ikki verða nýtt til burturflytan av avfallinum. Vanligt er, at avfallið í hesum ílotum verður handað yvir í onnur ílot. Tó soleiðis verður farið fram, er tað heilt vanligt, at alt, sum er nærhendis — innan sum uttandura — verður dálkað og avtikið við øsku og øðrum. Slíkt er eingin renovatión.

Kommunan hevur ábyrgdina av hesum máli, og víkenna okkum í samljóð við hvørt einasta húsi í bygðini, tá vit álvarsliga heita á sóknarstýrið um at fáa renovatiónina tíðarhóskandi og fullgjøgjaða.

Viðoy, ið er komin eystanifrá við 115 tonsum, fór hóskvöldið til Keypmannahavnar við fiskinum. Skipari er Rich. Jacobsen.

Polarfarið á veg eystanifrá við 95 tonsum.

Grunningur á veg til marknaðin við ísfiski.

Austerlitz fermdi 1200 colli av brasiliufiski til Noregs. Fór hósdagin.

FODERSTOFFER

Foderblanding, malet Byg, malet Majs, knust Majs. Hønsfoder »Rekord«, Kyllingefoder, hel Byg, hel Hvede, Hvedeklid, hel Havre, hel Dari.

STØRSTE LAGER
BILLIGSTE PRISER

P-F VALDEMAR LÜTZEN

TELEFON 1020 — 4 LINIER

Samfelagsmøti

verða — um Gud vil — í Ebenezer frá 28. november til og við 2. desember í ár.

Motini, ið annars verða greiniligari kunngjörd við gøtuuppsløgum, byrja við bønarmøti mikukvöldið 28.11. kl. 8.

Ein og hvør er hjartaliga vælkominn.

Tórshavn, 20. november 1956.

Samkoman í Ebenezer

TAKK

Hervíð takki eg hjartaliga fyri heilsanir, telegrammir, gávur og vitjan á sekstiára føðingardegi mínum.

Vinarligast
J. H. Danbjørg.

Trygve Samuelsen, sakførari í Tórshavn, hevur sent okkum so-ljóðandi skriv:

»I en sag, som sysselmand Djurhuus, Vestmanhavn, har anlagt mod kommunesekretær Poul Øster, Tveraa i anledning af, at sidstnævnte i

»Sosialurin« for lørdag, den 28. april 1956 af Færøernes ret afsagt saalydende dom:

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, kommunesekretær Poul Øster, bør straffes med 10 statskassen tilfaldende dagbøder store hver 25 kr.

Forvandingstraffen fastsættes til hæfte i 20 dage.

Den af sagsøgeren, sysselmand Eiler Djurhuus påklagede udtalelse kendes ubeføjet.

Sagsøgte bør inden 15 dage efter denne doms afsigelse til sagsøgeren betale 150 kr. i sagsomkostninger.«